కథా కౌముది

తూర్పు పడమరా! జె.యు.బి.వి.ప్రసాద్

"మా ఆఫీసు వాళ్ళు వచ్చే నెల్లో, నన్ను అమెరికాలో కేలిఫోర్నియా రాష్ట్రం పంపించ బోతున్నారు. రెండు వారాలు, కాన్ఫరెన్సు పనులు! ఒక వారం, చుట్టి తిరగడానికి. వెరసి మూడు వారాల ట్రిప్! ఆ రాష్ట్రం లోనే మా మేనమామ కొడుకు, ఆనంద్ వున్నాడు. వాడి మొహం చూసి, ఇరవై యేళ్ళు దాటింది. ఈ దేశం లోనే, ఈ రాష్ట్రంలో పల్లెటూళ్ళో వున్న మా మేనమామని చూసే పదేళ్ళు దాటింది! వెళ్ళే ముందు మా మేనమామని కలిసి, తన కొడుక్కి ఏమన్నా నాకిచ్చి పంపుతాడేమో అడుగుతాను. అలాగూ వాళ్ళని చూసినట్టుంట్టుంది" అంటూ సంబరంగా చెప్పాడు సూర్యం భార్యతో, ఆఫీసు నించి రాగానే.

"అబ్బ! అమెరికాయే? నిజంగా? నేనెప్పుడూ చూడలేదు. నన్నూ తీసికెళ్ళండి! నేనూ వొస్తాను. అబ్బ! అమెరికా చూడాలని నాకూ కోరికే! వూరికే చూసి వొచ్చేస్తాను. అక్కడ ఏమీ కొనను. ఒట్టు! బాబ్బాబు, మీకు పుణ్యం వుంటుంది!" అంటూ నవ్వులతో బతిమాలింది సంధ్య.

భార్య అలా అడుగుతుందని అనుకోలేదు సూర్యం. మొదట కాస్త గతుక్కు మన్నాడు గానీ, వెంటనే సంతోషించాడు.

"అలాగే! తప్పకుండా! నాతో పాటు నీకూ ప్రయాణం ఏర్పాట్లు చేస్తాను. అదే, వీసా, టికెట్లూ, వగైరా. అయితే, ఈ వారం చివర్లో మా మేనమామని చూసి వొస్తాను" అన్నాడు.

పిల్లలిద్దరూ వేరే వూళ్ళల్లో, హాస్టళ్ళల్లో వుండి చదువు కుంటున్నారు. సూర్యానిది పెద్ద జీతమే. దేనికీ లోటు లేదు.

"బాబాయి గారిని చూడ్డానికి నేనూ వొస్తాను, నేనూ వొస్తాను!" అంటూ వెంటబడింది సంధ్య.

దానికీ ఒప్పేసుకున్నాడు సూర్యం ఆనందంగా. 'రాజు తలుచుకుంటే, దెబ్బలకు కొదవా!' అన్నట్టు, ఏ చీకూ చింతా లేకుండా అన్ని ఏర్పాట్లూ చేసేసు కున్నారు.

"ముందే చెబుతున్నాను నీకు. మా మావయ్యా వాళ్ళది చాలా సనాతన, సాంప్రదాయ కుటుంబం! మడి చాలా ఎక్కువ. మనింట్లో వున్నట్టు అక్కడ కుదరదు. వంటింట్లోకి మనం అసలు వెళ్ళకూడదు. బయటకి వెళ్ళి వచ్చిన బట్టలతో ఇంట్లో తిరక్కూడదు. స్నానం చేసి, బట్టలు మార్చాకే, లోపల తిరగాలి. పచ్చళ్ళూ, అన్నీ రుబ్బు రోట్లోనే చేస్తారు. వాళ్ళింట్లో తిరగలి కూడా వుంది. అసలు 'తిరగలంటే' తెలుసా నీకు? భోజనం కింద కూర్చుని, విస్తరాకులో చెయ్యాలి. ఇంకా చాలా వున్నాయిలే. నువ్వు జాగ్రత్తగా వుండాలి అక్కడ. ముందే చెబుతున్నాను!" అంటూ చాలా హెచ్చరికలు చేశాడు.

"తిరగలా? తిరగలా? అంటే, గుండ్రంగా వుండి రెండు రాళ్ళు తిరుగుతూ వుంటాయి కదూ? అదేనా? అలాగే, అలాగే! మీరు చెప్పినట్టే వింటాను. ఒట్టంటే ఒట్టు! నన్ను నమ్మండి!" అంటూ, అమెరికా వెళ్ళే సంబరంలో, సంధ్య, అన్నిటికీ ఒప్పేసుకుంది బుద్ధిగా.

ఆ శనివారం పొద్దున్నే బయలు దేరి, రైలు ఎక్కి, బస్సు ఎక్కి, ఎడ్ల బండి ఎక్కి, మేనమామ ఇంటి దగ్గిర దిగారు, శనివారం సాయంత్రానికి. బండి దిగిన సూర్యం, ఆ ఇంటిని చూసి తెల్ల బోయాడు. పెంకుటిల్లు వుండే చోట, రెండంతస్తుల భవనం వుంది ఆ పల్లెటూళ్ళో! ఇంటి చుట్టూ పెద్ద ప్రహరీ గోడా, దానికో అందమైన పెద్ద గేటూ! ఆ ఇంటికి, 'ఆనంద నిలయం' అని ఒక బోర్డు. ఇంటికి కొడుకు పేరే పెట్టేశారు. ఇంటి ముందు ఎన్నో పూల మొక్కలు. పెరట్లో చెట్లూ, కూరగాయల మొక్కలూ! అన్ని హంగుల తోనూ, పెద్ద సిటీలో వుండే ఇల్లు లాగా వుంది. సంధ్య అయితే, ఆ ఇల్లు చూసి చాలా సంతోషించేసింది, ఆశ్చర్యపోయినా!

మేనమామ భార్య కూడా అధునాతన దుస్తులలో వచ్చి, వీళ్ళని పలకరించింది. ఆవిడ కూడా వీళ్ళు ఆశ్చర్యపోయేటట్టే వుంది.

"రండి, రండి! మీకు వసతి, మేడ మీద గదిలో ఏర్పాటు చేశాం. గది గదికీ ఏసీ లేదు. ఇల్లంతా వున్నాయి సెంట్రల్ ఏసీ, సెంట్రల్ హీటర్! బాత్‌రూములో కుళాయి తిప్పితే వేడి నీళ్ళు వొస్తాయి. గీజర్ లాంటి పాత పద్ధతి కాదు. వెళ్ళి స్నానాలు చేసి రండి. షాంపూలూ, కండిషనర్లూ, సబ్బులూ, తువ్వాళ్ళూ, అన్నీ బాత్‌రూమ్ అలమార్లలో వున్నాయి. విప్పిన బట్టలు అక్కడ బాత్‌రూములో వున్న బాక్సులో వెయ్యండి. తుడుచు కున్న తువ్వాళ్ళు కూడా ఆ బాక్సు లోనే వెయ్యండి. పని వాళ్ళు, వాషింగ్ మెషిన్లో ఉతికేసి, డ్రైయర్‌లో ఎండబెట్టేస్తారు" అంటూ హడావిడి పడుతున్న మేనమామని చూసి, మళ్ళీ తెల్లబోయాడు సూర్యం భార్యతో సహా!

ఆయన్ని చూసి సంధ్యకి, భర్త తనతో జోకు చేశాడేమోననే అనుమానం కూడా వచ్చింది. భర్త గారు చెప్పినదేమిటీ, ఇక్కడ వున్నదేమిటీ? సూర్యం మేనమామ, విశ్వనాధం, ఆధునిక దుస్తుల్లో మెరిసి పోతున్నాడు. ఆయన్ని, పట్టు పంచా, విభూతీ, రుద్రాక్ష మాలలతో వూహించుకున్న సంధ్యకి, కాస్త ఆశాభంగం కలిగింది.

"అదేంటి మామయ్యా, ఇలా అయిపోయావు?" అంటూ ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించాడు సూర్యం.

"అన్నీ మాట్లాడుకుందాం. పొద్దున్ననగా బయల్దేరారు. స్నానాలు కానిచ్చి రండి. అన్నీ మాట్లాడుకుందాం తీరిగ్గా" అన్నాడు విశ్వనాధం, అధునాతన కళ్ళజోడును సవరించుకుంటూ.

విశ్వనాధానికి కళ్ళజోడు పడిపోకుండా, దానికి ఒక బంగారు చైను వుండి, అది మెడ చుట్టూ వుంది. మేనమామ భార్య కూడా వొచ్చి మాట్లాడింది. ఇంట్లో పని వారు తప్ప, ఎవరూ లేరు. వంటావిడ, వంటింట్లో పని చేసుకుంటోంది. వున్న ఒకే ఒక్క కొడుకూ, అమెరికాలో వున్నాడాయే!

మేడ మీద వీళ్ళ వసతి గది, ఐదు నక్షత్రాల హోటల్లోని గది లాగా, చాలా విశాలంగా, అన్ని హంగుల తోనూ వుంది. ఆ ఇల్లున్నది ఒక పల్లెటూళ్ళో అంటే, ఎవరూ నమ్మేటట్టు లేదు. అదేదో సినిమాలో, మహేష్ బాబు, ఒక పల్లెటూర్లో, హెలీకాప్టర్లో దిగి, అక్కడే ఒక ఆఫీసు పెట్టేస్తాడు అన్ని హంగుల తోనూ. అలా అంతా, సినిమాలో లాగా వుంది ఇక్కడ.

"వీళ్ళ బాత్‌రూమే మన బెడ్‌రూమ్ కన్నా పెద్దది!" అంటూ ఆశ్చర్యం ప్రకటించింది సంధ్య అక్కణ్ణించి వొచ్చి.

ఇంటి గోడల నిండా అధునాతన పెయింటింగులు! కొన్నయితే చూడ్డానికి చిన్న పిల్లాడు గీసిన గీతల్లాగా వున్నాయి! చాలా ఖరీదంట అవి!

స్నానాలు పూర్తి చేసి, మెట్లు దిగి భోజనాల గది లోకి వెళ్ళారు.

పీటలూ, విస్తరాకులూ, అన్నం, పప్పూ, ఆవ పెట్టిన కూరలూ, పులుసూ, వూరగాయలూ, అప్పడాలూ, వడియాలూ, అన్నీ దొరుకుతాయని ఎదురు చూసిన సంధ్యకి, అతి పెద్ద ఆశాభంగం!

అధునాతన భోజనాల బల్ల దగ్గిర కూర్చున్నారు. చైనా పింగాణీ పళ్ళాలలో భోజనం! బ్రెడ్డూ, సాండ్‌విచ్‌లూ, నూడిల్సూ, సాలాడ్, కేక్, ఛీజ్ పిజ్జా, చిప్స్! అవన్నీ వీళ్ళ తెలుగు వంట మనిషి చేసిన అమెరికా వంటలు! పళ్ళాల పక్కన, నేప్ కిన్స్, చెంచాలూ, ఫోర్కులూ, కత్తులూ!

"మనం అప్పుడే అమెరికా చేరి పోయామా?" అంటూ భర్త చెవి కొరికింది సంధ్య.

"ఉష్! వాళ్ళు వింటారు, బాగోదు. ఇక్కడ తిని అలవాటు చేసుకో. వచ్చే నెల్లో మూడు వారాలు ఇదే తిండి మనకి" అంటూ గొణిగాడు ఆ భర్త.

అందరూ భోజనాలు మొదలు పెట్టారు.

ఇక ఆగలేక, "చెప్పు మావయ్యా! ఇలా మారి పోయావేమిటి? శంకరాభారణంలో శంకర శాస్త్రి లాగా వుండే వాడివి! నీ మడీ, సాంప్రదాయాలూ, ఆ వంటలూ, అన్నీ ఏవి?" అంటూ ప్రశ్నలు గుప్పించాడు సూర్యం.

"అదేం కాదురా? మడీ, సాంప్రదాయాలు అన్నీ శుభ్రం కోసమే కదా? మన ఆనందూ, కోడలూ, మనవడూ ఇక్కడికి వస్తే అవస్త పడి పోకూడదు కదా? ఈ వస్తువులన్నీ వాడు పంపించినవే చాలా వరకూ. వాళ్ళు ఇక్కడ

వున్నంత కాలమూ, హాయిగా వుండాలి. అందుకే, అన్ని వసతులూ ఏర్పాటు చేశాం ఇక్కడ" అంటూ వివరంగా చెప్పుకొచ్చాడు మేనమామ.

"అది సరే గానీ మావయ్యా, మీరెప్పుడూ మన వంటలు, అంటే, అన్నం, పప్పూ, కూరా, అవీ తినరా? ఎప్పుడూ ఈ అమెరికా వంటలే తింటారా?" అనడిగాడు సూర్యం కుతూహలంగా.

"ఎందుకు తినం? పండగలప్పుడూ, పబ్బాలప్పుడూ, తరుచూ అవే చేసుకుంటాం కదా? అదీగాక, మీరొచ్చారనీ, మీకివన్నీ రుచి చూపించాలనీ, సంబర పడ్డాం. బావుంటాయి. బాగా తినండి" అన్నాడు మేనమామ నవ్వుతూ.

అవసరం లేకపోయినా, కొడుకు పంపిన ఖరీదైన చేతి కర్రతోనే తిరిగాడు విశ్వనాథం ఇంట్లో, చాలా ఆరోగ్యం గానే వున్నా! చేతికి బంగారు గొలుసు వేలాడుతోంది. 'బ్రేస్‌లెట్' అంటారని చెప్పాడాయన.

మేనల్లుడు వున్నంత సేపూ, కొడుకు గురించే అన్ని కబుర్లూ! ఆ కాస్సేపూ, మేనల్లుడిలో కొడుకును చూసుకున్నాడాయన!

మేనమామా, ఆయన భార్యా కలిసి, సూర్యం దంపతులకు ఇల్లంతా చూపించారు. వంటిల్లు చూసి ఆశ్చర్య పోయారు ఈ దంపతులు. "పెద్ద సిటీలో వుంటున్నా, మా వంటింట్లో కూడా ఇన్ని ఆధునిక వస్తువులు లేవు!" అని ఆశ్చర్య పోయారు ఆ సిటీ దంపతులు.

మైక్రోవేవ్, అవెన్, లేటెస్ట్ కిచెన్ టాప్, డిష్ వాషర్, చాలా పెద్ద రెఫ్రిజిరేటర్, అమెరికా గ్రైండర్, జ్యూస్ తీసే మెషిన్, ఇంకా ఎన్నో! కళ్ళు తిరిగి పోయాయి సంధ్యకి.

సూర్యం, సంధ్యా తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు, మంచి చీరా, అవీ ఇస్తారనుకున్నారు వీళ్ళు. అయితే, మేనమామా వాళ్ళు, బంగారు పూత పూసిన స్టీలు చెంచాలూ, ఫోర్కులూ కానుకగా ఇచ్చారు. వీళ్ళు నోరెత్తలేదు ఇక.

"ఆనందూ వాళ్ళకి ఇయ్యి, నువ్వు అమెరికా వెళ్ళినపుడు" అని, కొన్ని బాక్సులు ఇచ్చాడు మేనమామ.

ఇంటికి తిరిగే వచ్చేదాకా, ఆ కబుర్లే చెప్పుకునీ, చెప్పుకునీ అలిసి పోయారా భార్యాభర్తలు.

"ఇన్ని వున్నాయి గానీ, కారెందుకు లేదూ బాబాయి గారికి? హెలీకాప్టర్ కొందామనుకుంటున్నారేమో!" అంది సంధ్య నవ్వుతూ.

ఫక్కున నవ్వాడు సూర్యం. "నీకు భలే అనుమానాలు వొస్తాయే! కారు అవసరం బొత్తిగా లేదని వూరుకున్నారేమో! అదీ వొస్తుందేమో తొందరలో!" అన్నాడు.

★ ★ ★

కళ్ళు మూసీ, తెరవగానే నెల దాటేసింది. అన్ని ఏర్పాట్లూ అయిపోయాయి. అమెరికాలో కాలు పెట్టేశారు సూర్యం, సంధ్యలు! తిండి తప్ప, అన్నీ బావున్నాయి వాళ్ళకి అక్కడ.

"మూడో వారం మనం మీ మేనమామ కొడుకు ఇంటికి వెళుతున్నాం కదా? అక్కడ మన భోజనం దొరుకుతుందా?" ఆశగా అడిగింది సంధ్య.

"అలాంటి ఆశలేమీ పెట్టుకోకు! వాళ్ళు, దశాబ్దాల తరబడీ వుంటున్నారు ఇక్కడ. అన్నీ ఇక్కడి తిండి అలవాట్లే! అయినా, నిన్నా, మొన్నా ఇండియన్ హోటల్‌కి వెళ్ళి తిన్నాంగా?" అన్నాడు సూర్యం.

"ఆ హోటల్ తిండి ఏమీ బాగోలేదు. ఉప్పులూ, కారాలూ ఏమీ లేవు!" అంటూ గునిసింది సంధ్య.

రెండు వారాల కాన్ఫరెన్సూ అయింది. బయలు దేరి మేనమామ కొడుకు వుండే వూరికి వెళ్ళారు.

ఆనంద్ భార్యతో కలిసి ఎయిర్ పోర్టుకు వచ్చాడు. వాళ్ళ అవతారాలు చూసి ఆశ్చర్య పోవడం వీళ్ళ వంతయింది.

పట్టు చీరలో ఆనంద్ భార్య, పేరంటానికి వెళ్ళడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టు వుంది. పట్టు పంచతో, సిల్కు లాల్చీతో, భుజం మీద పట్టు కండువాతో, ఆనంద్ మెరిసి పోతున్నాడు. లాల్చీ లోపల రుద్రాక్ష మాల వున్నట్టే వుంది. పిలక కూడా వుంటే, శంకరాభరణం యువ శంకరశాస్త్రి అమెరికాలో వున్నట్టు!

ఇంటికి చేరగానే, ఆ ఇల్లు చూసి ఇక తెల్లబోదల్చు కోలేదు ఈ భార్యాభర్తలు.

గుమ్మానికి ప్లాస్టిక్ మామిడాకులు వేళ్ళాడుతున్నాయి! ఇంటి ముందర పెద్ద ముగ్గు! ఎన్నటికీ చెరిగి పోని పెయింట్ ముగ్గు!

ఇక ఇంట్లో సామాను చెప్పక్కర్లేదు. అన్నీ పాత కాలం నాటి సామానులే. గదులలో మడత మంచాలూ, నవారు మంచాలూ! నులక మంచం మాత్రం లేదు! పెద్ద గదిలో పందిరి మంచం కూడా వుంది. హాల్లో మడత పడక కుర్చీ! హాల్లోనే వూగే గొలుసుల ఉయ్యాల! ఇక గోడల నిండా తల్లిదండ్రుల ఫోటోలు. ఎక్కువగా తండ్రి ఫోటోలే. హాల్లో తండ్రిది ఒక పెద్ద ఫోటో! ఒకటీ, అరా, అత్తా, మామల ఫోటోలు కూడా వున్నాయి. టీవీ మాత్రం ఓ మూల బిక్కు బిక్కు మంటూ వుంది ఆ సామాన్ల మధ్య.

"మీ ఇంట్లో రుబ్బు రోలూ, తిరగలీ కూడా వున్నాయా?" అని జోక్ చేశాడు సూర్యం.

"రుబ్బు రోలు పెరట్లో వుంది. నాన్న షిప్పులో పంపించారు. తిరగలి లేదు. బాగా గుర్తు చేశావు. నాన్నని ఈ సారి పంప మంటాను" అన్నాడు ఆనంద్ సంబరంగా.

వారు పెట్టిన భోజనం చూసి అస్సలు ఆశ్చర్య పోలేదు వీళ్ళు. అలాంటివే పెడతారని వారికి అర్థం అయిపోయింది. వేయించి వొండిన ఉత్త పప్పూ, ఆవ పెట్టిన కందా, బచ్చలి కూరా, కాల్చిన వంకాయ రోటి పచ్చడీ, పప్పు పులుసూ, అప్పడాలూ, వడియాలూ, ఆవకాయా, గోంగూర పచ్చడీ, పరమాన్నం – ఇంకా ఎన్నో 'రుచికర' వంటలు!

చూడగానే కడుపు నిండి పోయింది భార్యాభర్తలకి. నెలల తరబడీ పస్తులు వున్న వారి లాగా, తెగ మింగారు ఆ రోజు.

"అది సరే గానీ, ఆనందూ, మీరెప్పుడూ పిజ్జాలూ, బర్గర్లూ, అవీ, తినరా? ఎప్పుడూ మన ఇండియా వంటలే తింటూ వుంటారా?" అనడిగాడు సూర్యం కుతూహలంగా.

"అయ్యో! ఎందుకు తినం? ఆఫీసుల్లో పెట్టేవి ఎప్పుడూ అవేగా? అదీగాక, బయటికి వెళ్ళినప్పుడు, హోటళ్ళలో కూడా అవే తింటాం" అని చెప్పాడు ఆనంద్.

"అలాగా!" అన్నట్టు తలూపాడు సూర్యం.

"ఇక్కడ మా ఇంట్లో వున్న సామాన్లన్నీ నాన్నే పంపించారు. నాన్న సంగతులు చెప్పు!" అంటూ ఆనంద్, తండ్రి గురించి తెగ మాట్లాడాడు సూర్యంతో.

వీళ్ళ ఎదురుగానే, తండ్రి పంపిన బాక్సులు తెరిచాడు ఆనంద్! వాటి నిండా, అరిశలూ, జీళ్ళూ, కొబ్బరి వుండలూ, జీడి పప్పు మిఠాయీ, మామిడి తాండ్రా, పాల కోవా, పూతరేకులూ, జంతికలూ, కారం బూందీ, ఇంకా ఎన్నో అచ్చ తెలుగు వంటలు! అవన్నీ చూసి, తెగ మురిసి పోయాడు ఆనంద్.

వాటిలో చాలా వరకూ, మేనమామ ఇంట్లోని వంట మనిషే చేసిందట! "ఆ వంట మనిషి, వీటిలో ఒక్కటి తమకు ఆ పల్లెటూళ్ళో పెట్టినా సంతోషించే వాళ్ళమే!" అని మనసు ల్లోనే అనుకున్నారు సూర్యం, సంధ్యా. మనసుల్లో అనుకున్నది, తర్వాత చెప్పుకున్నారు.

వెళ్ళే ముందర తండ్రికి ఇవ్వమని, కొన్ని బాక్సులు ఇచ్చాడు ఆనంద్. ఆ బాక్సుల్లో ఏముంటాయో, ఈ దంపతులకు ఎవరూ చెప్పకుండానే తెలిసి పోయింది. అన్నీ అమెరికా సామానులే! అంతే! బాక్సుల్ని విప్పక్కర్లేదు!

"అవునూ, మీ మేనబావ, ఇంకా కారు వాడుతున్నాడేం? ఎడ్లబండి ఎప్పుడు కొంటాడట?" అనడిగింది సంధ్య అల్లరిగా.

జవాబు ఇవ్వకుండా, భార్య వేపు పులుకూ, పులుకూ మంటూ చూశాడు సూర్యం.

★ ★ ★

మొత్తానికి అమెరికా ప్రయాణం సవ్యంగా పూర్తి చేసుకుని, ఇండియా తిరిగి వచ్చి, తమ కొంపలో పడ్డారు సూర్యం, సంధ్యా!

"బావుంది మన ప్రయాణం! ఇండియా వాళ్ళు అమెరికా లోనూ, అమెరికా వాళ్ళు ఇండియా లోనూ జీవిస్తున్నట్టు వుంది. ఏది తమకి లేదో, అదే ఎక్కువ ప్రీతి అన్న మాట!" అంది సంధ్య.

"కాదు సంధ్యా! నువ్వు తప్పు అర్థం చేసుకున్నావు. ఆ తండ్రీ, కొడుకుల మధ్య ప్రేమాభిమానాలు

వున్నాయి. వాళ్ళు ఒకరి నొకరు బాగా 'మిస్' అవుతున్నారు. ఒకరి మీద ఇంకొకరు బాగా బెంగగా వున్నారు. భారతీయ వస్తువుల్లో తండ్రిని కొడుకూ, అమెరికా వస్తువుల్లో కొడుకును తండ్రీ, చూసుకుంటున్నారు! అలాగే బెంగగా కాలం గడుపుతున్నారు" అన్నాడు సూర్యం గొప్ప పరిశోధకుడి లాగ. .

"అవునేమో" అన్నట్టు, అంగీకారంగా, అర్ధమైనట్టు తలూపింది సంధ్య. కానీ వెంటనే, "నేనలా వొప్పుకోను" అంది మళ్ళీ. "తండ్రి ఈ దేశంలో వుంటే ఏంటి? కొడుకు అమెరికాలో వున్నాడని, గొప్ప చెప్పుకుంటూ బతకాలనే వుంటుంది" అంది.

"అలా అయితే, ఆనంద్, అమెరికాలో ఆ గొప్ప లేకుండా ఈ దేశంలో వున్నట్టు ఎందుకు వున్నాడు?" అనడిగాడు సూర్యం.

"నేను చాలా చోట్ల చదివాను. అమెరికా లోని భారతీయులు, తమ దేశపు సంస్కృతినే పాటించాలని కోరుకుంటారు. 'మన సంస్కృతి' అనే అంటారు. అందుకే అలా వుంటారేమో! అయితే మాత్రం, అమెరికా లోని గొప్పలు మాత్రం వొదులుకుంటారా?" అంది సంధ్య.

"ఏమో! ఎలా అర్ధం చేసుకోవాలో!" అని సూర్యం నిరుత్సాహ పడ్డాడు.

ఆ మర్నాడే మేనమామ దగ్గిర్నించి ఫోను సూర్యానికి. మొదట మేనల్లుడి ప్రయాణం గురించి ప్రశ్నలడిగాడు. ఆ మేనల్లుడు జవాబులు చెప్పాడు వివరంగా.

అప్పుడు మేనమామ, "సూర్యం! నీకో మంచి వార్త. అమెరికా వెళ్ళి నువ్వేం మాట్లాడావో గానీ, మా ఆనంద్ ఇండియా తిరిగి వొచ్చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. ఇంకో రెండు నెలల్లో వచ్చేస్తాడు భార్యతో. వాడి కొడుకు అక్కడే హాస్టల్‌లో వుండి మెడిసిన్ చదువుతున్నాడు. మా మనవడే తండ్రిని వెళ్ళి, తాత దగ్గిర కొన్నేళ్ళు వుండమన్నాడు. మాకు చాలా సంతోషంగా వుంది!" అంటూ చాలా మాట్లాడాడు.

ఆయాచితంగా వచ్చిన మెప్పుకోలుకు చాలా సంతోషించాడు ఈ మేనల్లుడు! తండ్రీ, కొడుకులు దగ్గిరవుతున్నందుకు మరీ సంతోషించాడు!

వెంటనే, సూర్యం, "నే చెప్పాను, చూశావా, చూశావా?" అని పొంగిపోతూ సంధ్యతో అన్నాడు.

దానికి సంధ్య, "ఆ(ఆ(.... తూర్పూ, పడమరలు కలిసి పోతున్నాయంటారా? అవెందుకు కలుస్తాయి? అలా కనిపిస్తాయి అంతే!" అంది సాగదీస్తూ!

COMMENTS